

Nova določila glede uporabe moke, kruha in žita.

Štajersko cesarsko namestništvo razglasa:

Nova ministrska naredba določa uporabo moke in žita sledeče:

Dosedaj je bilo določeno, da je smel kmet in poljski delavec uporabiti vsak dan 400 gramov žita, ali 320 gramov moke. Ta množina je pa sedaj znižana na 360 gramov žita ali 300 gramov moke. Toda ta novost določena množina moke in žita je veljavna le tedaj in za tako dolgo, dokler uporabljajo kmetje žito, katero so sami pridelali. Če pa komu zmanjka doma pridelanega žita in je navezan na krušne karte, mu gre na dan samo 200 gramov moke. Le za slučaj, če v resnici izvršuje težka dela, sme uporabiti dnevno 300 gramov moke.

Za mestno in drugo prebivalstvo, ki ne opravlja težkega dela, je določen 1 kilogram moke za dva tedna. Osebe, ki so na hrani v gostilnah, hotelih in ljudskih kuhinjah itd., ne bodo dobivale odslej naprej izkaznice za moko, ampak samo krušne karte, s katerimi si bodo smele kupiti samo kruha, ne pa moke. Toda povdarja se, da ta določba ne velja za delavce, ki opravljajo težka dela, te osebe imajo tudi tedaj pravico do nakupovanja moke, če nimajo hrane v gostilnah, ljudskih kuhinjah itd.

Ta sprememba glede uravnave uporabe moke in kruha je pa zahtevala umevno tudi spremembo krušnih kart. Ta določba je veljavna samo za od namestništva določene večje kraje, ne pa za kraje, kjer ni v bližini nobenega peka ali trgovine, kjer bi si mogle dotične osebe kupiti kruha. Določeni ste torej dve vrsti izkaznic ali krušnih kart in sicer za večje kraje posebna vrsta in za manjše kraje tudi posebna vrsta. Na krušni karti, namenjeni za večje kraje, je 36 odrezkov, ki se glase samo na dobavo kruha, in 20 odrezkov s pravico do nakupa moke in kruha. Namestništvo je določilo mesta, kraje in občine, za katere so veljavne te krušne karte in sicer na Sp. Štajerskem za: mesta Maribor, Celje, Ptuj; za kraje in občine Breg, Gaberje pri Celju, za kraje Dol, Hraštovnik, Trbovlje, Loke, za trg Ljutomer, za mesto Ormož, za kraje Krčevina in Vičava pri Ptuj, za kraje Novavas, Ragoznica, Gornji in Spodnji Breg, Budina, za kraje Rogatec, Goraska-Slatina, za trg Čmurek, za mesti Radgona in Brežice, za Muta, Šoštanj in Slovenjgradec.

Druga vrsta krušnih kart je pa veljavna za vse druge, zgoraj posebej ne označene občine, kraje in naselbine na Sp. Štajerskem. Ta vrsta krušnih kart je veljavna za moko in za kruh.

Za poljske delavce in druge delavce, ki opravljajo težka dela, in ki smejo uporabljati na dan 360 gramov žita ali 300 gramov moke, ki pa potrebne množine žita ne pridelajo sami, se ne bodo izdajale posebne izkaznice ali krušne karte. Desna polovica splošnih krušnih kart služi kot pridatek za težke delavce. Ti imajo torej pravico uporabljati na dan 300 gramov moke. Pravico do teh izkaznic ali krušnih kart imajo tudi kmetje, če morajo dejanski opravljati težka dela, ostali pa, ki ne opravljajo težkega dela, imajo samo pravico do splošne izkaznice ali krušne karte. Osebe, ki so na hrani v gostilnah, hotelih, v ljudskih kuhinjah itd., imajo pravico edino le do izkaznice, ki se glasi na kruh, ne pa na moko.

Za sedaj se bodo izdajale izkaznice ali krušne karte, ki bodo veljavne za dva tedna, pozneje se bodo pa izdajale take, ki bodo veljave za štiri tedne. Dosedaj so se izdajale takozvane popolne in zmanjšane izkaznice ali krušne karte, odslej naprej bo to odpadlo. Vsaka oseba, ki ima pravico do izkaznice ali do krušne karte, jo bo tudi prejela v nezmanjšani meri. Kdor ima sam žito ali moko, ne bo dobival tako dolgo nobenih izkaznic ali krušnih kart, dokler se ne bo skrdila njegova zaloga na 5 kilogramov na vsako osebo. Za delavce za težka dela se smatra tiste osebe, ki opravljajo težka telesna, zlasti ponočna dela, in ki so navezani izključno na moko ali kruh. Tudi kmetje, ki dejanski izvršujejo težka dela, se smatra za take delavce.

Politične oblasti so upravičene, da se smejo vsak čas preprečiti o zalogah žita in moke v posameznih gospodarstvih. Določila glede dnevnih izkazov ostanejo veljavna še tudi nadalje. Bistveno poostre na bodo določila glede predpisov o krušnih kartah. Oblasti bodo postopale tozadevno zelo strogo. Odslej naprej bodo morali peki ter osebe, ki prodajajo kruh in moko, natančno dokazati in izkazati vsak drugi ponedeljek prodano množino kruha in moke in bodo morale oddati tozadevne izkaznice, oziroma odrezke. Peki in osebe, ki prodajajo kruh in moko, bi izgubili svojo tozadevno obrtno pravico, če bi se ne ravnavali strogo po teh predpisih.

Končno se pripomni, da je oblast izdala novo krušno karto, glasečo se na 36 odrezkov za kruh in 20 odrezkov za kruh in moko iz vzroka, da se s tem omehča uporaba moke, kajti s 36 odrezki, veljavnimi za kruh, se ne more kupiti nobene množine moke, ampak samo dotična množina kruha.

Nova odredba, dasiravno odvzame kmečkemu prebivalstvu na dan pri uporabi 40 gramov žita ali 20 gramov moke, določa pravico, da se sme na deželi peči kruh doma, kar v mestu menda ne bo več dovoljeno, in da smejo osebe, ki razpolagajo z lastnimi

zalogami žita ali moke, in ki opravljajo težka dela, uporabljati na dan 300 gramov moke ali 360 gramov žita, tisti pa, ki so pri dobavi moke navezani na krušne karte in opravljajo le lahka dela, imajo pravico uporabiti na dan samo 200 gramov moke. Dobro torej je, da se naše kmečko in delavsko ljudstvo prav natanko pouči o tej odredbi, da bo napram oblasti in osebam, ki delijo krušne izkaznice, vedelo braniti svoje pravice. Glavno pravilo je: Kdor opravlja težka dela, sme uporabiti na dan 300 gramov moke — kdor pa se živi z lahkim delom ali taki, ki nič ne dela, pa morajo biti zadovoljni z množino 200 gramov na dan.

Razne novice

† **Župnik Alojzij Kreft.** Smrt se noče posloviti od naše lavantinske duhovščine. Zopet je zahtevala novo žrtev v njenih vrstah. Pobralla je blagega moža, župnika na Ponikvi, č. g. Alojzija Kreft. Umrl je v nedeljo, dne 6. februarja, zvečer, njegov rojstni dan mu je bil smrtni dan, t. j. rojstni dan za nebo. Pokojnik je bil med ljudstvom in med duhovni. sobratji zaradi svojega odkritega, poštenega in plemenitega značaja zelo priljubljen. Bil je izborni cerkveni govornik, vnet dušni pastir in odkritosrčen, navdušen Slovenec. Za organizacije se je rad in veliko obtrgal. Ubogim je bil dober oče, žalostnim blag tolažnik, prijateljem zlat prijatelj. Vsakemu je rad pomagal, kjer in če je le mogel. Ni skrbel za posvetno imetje, ampak da je izpolnjeval božjo zapoved in lajšal gorje bližnjemu, ki je bil v stiskah. Za to je šel iz tega sveta ubog na posvetnem premoženju, a bogat na dobrih delih, ki bodo sedaj pri božjem Sodniku našla večno plačilo. Blagemu možu pokoj in trajen spomin. Naj v miru počiva! — Rojen je bil dne 6. febr. 1845 v Negovi in v mašnika posvečen dne 21. julija 1870. Kot kaplan je služboval v Svečini od 18. avgusta 1870 do 17. aprila 1871, zatem v Braslovčah do 30. sept. 1877, v Vuzenici do 23. oktobra 1879. Dne 24. oktobra 1879 je postal provizor v Kalobju in dne 7. avgusta 1880 župnik istotam. V Kalobju je župnikoval celih 13 let do 1. dec. 1893, ko je bil imenovan za župnika na Ponikvi ob juž. žel. — Njegov pogreb se je vršil v sredo, dne 8. febr., ob 10. uri dopoldne.

* **Duhovniške vesti.** Č. g. Janko Munda, vpo-kojeni župnik pri Sv. Joštu, je bil dne 4. februarja v Gradcu srečno operiran. Priporoča se v molitev. — Za provizorja v Fram pride č. g. Jožef Kavčič, dosedaj I. kaplan v St. Juriju ob juž. žel.

Hrvatski škof o katoliškem časopisju. Prevz. Škof dr. J. Marčelič v Dubrovniku v Dalmaciji je pisal splitskemu „Dnevu“ pismo, v katerem pravi: „Koliko je zlasti za naš čas vredno katoliško časopisje, ni mogoče dovolj oceniti. Veliki Leon XIII. je rad blagoslovljal peresa katoliških časnikarjev; slavnega spomina Pij X. je doprinesel velike žrtve za katoliški tisk; pač vsem katoliškim škofom je na srcu zlasti katoliško časopisje. Znanе so besede Pija X.: „Pomagajte širiti katoliški tisk: to danes katoliškemu ljudstvu več koristi, kakor zidanje cerkev.“ Ako vsa znamenja ne vajujo, se bo zopet vnel kulturni boj, ki bo vsekako najbolj zasekal v verske zadeve. Tedaj bo zopet velesila časopisja igrala veliko, da ne rečem glavno ulogo pri reševanju življenjskih vprašanj. To prav dobro vedo naši nasprotniki in se za svoj tisk vse bolj zavzemajo, kakor mnogi katoličani. Za katoliški tisk se ne smemo zbatiti tudi največjih žrtev, a katoliški časnikarji morajo biti pripravljeni na krvave žrtve; oni so moderni mučeniki. — Vsemogočni naj blagoslovi Vaše delo in naj ga, venčaja z najlepšim uspehom!“

Zahvala vrhovnega poveljnika jugozahodne fronte. Nadvojvoda Evgen se je kot vrhovni poveljnik jugozahodne fronte v lastnoročnem pismu toplo zahvalil brezprimerni hrabrosti Štajercev na bojišču in požrtvovalnosti prebivalstva naše dežele ki je ostalo doma. Zahvala nadvojvode Evgena se razgasi po celi deželi.

* **Cesar obdaroval priprostega pesnika Slov. goric.** Matija Belac, posestnik pri Sv. Bollenku v Slov. goricah, ima dobro pesniško žilico. Izdal je že celo vrsto domoljubnih pesmi, katere je poslal kabineti pisarni Nj. Vel. česarja. Vrhovni cesarjev komornik je poslal po cesarski namestnji Belacu cesarjeva zahvala za predložene pesmi in darilo 30 K.

Pohvala naših vojakov in duhovnikov. V „Vzajemnosti“ piše g. dekan Baloh, ki pastiruje v zaledju soške fronte, o štajerskih vojaki: „Naj tukaj štajerskim sobratom povem odkrito, da njihovi možje in fantje prekašajo — Kranjce. Koliko jih je bilo, ki so pred tremi tedni bili pri spovedi in nekateri so celo prosili za vsakdanje sveto obhajilo! In naši domači? Molčimo!“

Odlikovan obmejni Slovenec. Pionir Anton Koren, čevljar na Poličkem Vrhu pri Jarenini, je bil radi izrednih junaških činov povišan za narednika,

ter odlikovan z veliko srebrno hrabrostno kolajno. Koren je s posebno drznostjo pripravil napad na del italijanske postojanke pri Oslavju, tako da je bil radi tega od poveljnikov še posebej pohvaljen. Odlikovanje je zaveden Slovenec.

* **Županski uradom.** Občine, katerih župani so bili odbrani vojakom, so skoro povsod vložile prošnje za oprostitev županov. Za slučaj, da ne bodo oprostili, se bo vodstvo občin, kjer še je občinski odbor sklepčen, poverilo prvemu občinskemu svetovalcu, ki ni odbran v vojaško službo. Ako bi vsled novih vpoklicev postal odbor nesklepčen, ali ako bi že do sedaj nesklepčen odbor izgubil župana, oziroma svetovalce, naj se ti odbori sedaj predlagajo okrajnemu glavarstvu moža iz svoje sredine in občine, ki bi bil sposoben za vodstvo in ki ni podvržen vojaški dolžnosti.

* **Prerokba starega moža.** „Dolenjske Novice“ prinašajo: Prišel je v naše uredništvo 70letni mož in nam pripovedoval o svojem očetju, ki je dočkal res visoko starost 90 let. Oče mu je nekoč pravil, ko je bilo zbranih več vaščanov v nedeljo popoldne pri sedevih ter so se pogovarjali tudi o prihodnjih časih, kakor je to sploh že navašna pri starih možakarjih: „Ti, France, pomni dobro! Sedaj si šele dobrih šest let star in ti bodeš se lahko dočkal leto 1916. Takrat bo gorje na celem svetu! Ves svet bo narobe! Zima bo poletje in poletje bo zima. Po zimi bodo evetle rastline in drevesa, a poletje bo kazalo sneg in led. Ljudje bodo brez pameti in brez Boga, polno togote, jeze in sovraštva, kajti človek bo hujši od divje živali. Narodi se bodo vojskovali in brat bo brata moril. Železne kače se bodo zvijale po zemlji in v vodi bodo plavale strašne pošasti. V zraku pa bodo letale grozne tice, ki bodo žrle ljudi in živali. Kri bo tekla v potokih in rekah, ki bodo napojila zemljo z boleznimi in vsakovrstnimi nadlogami. Draginja in lakota bode kraljici celega sveta. Lakota bode tako grozna, da bodo umirali ljudje, kar bode najhujše v prvi polovici leta 1917. Kdor bo prestal pol leta 1917, bode dočkal še lepše čase, kajti v jeseni leta 1917 bode zemlja dala zopet svoj sad in bode vsako prihodnje leto boljše. In ti dobri časi bodo trajali samo le 30 let.“ — Več mu oče o tem ni povedal. A spominja se naš stari pripovedovalec, da je vedno hudomušni in neverjetni kovač Jože, ki je tudi takrat šel blizu 80 let, vzel svojo pipco iz ust in dejal: „Veš, France, kaj bo potem? Tobaka bo zmanjkalo in potem bo pa sodni dan!“

* **„Slovenski Gospodar“ pride na italijansko fronto že v nedeljo.** Naš prijatelj in zvest sotrudnik lovec Fr. Bečan nam piše z italijanske fronte: „Naznanjam vam, da dobivam „Slovenskega Gospodarja“, katerega mi je naročila moja sestra, vedno v redu in sicer ga dobim vsako nedeljo dopoldne. Prej, dokler nisem bil naročen na ta list, je minilo več nedelj, da nisem niti vedel, da je Gospodar dan, sedaj pa, odkar dobivam ta priljubljeni list, se mi zdi nedelja čisto drugačen dan, kot drugi dnevi v tednu in sicer se mi dozdeva bolj sijajnejši, veselejši in praznični dan. Časnik roma od rok do rok po peli storniji; vsi ga z veseljem čitamo. Stariši, žene, sestre, strici, tete in prijatelji: naročite svojim, ki so na bojišču. „Slovenskega Gospodarja!“ Pozdrave!“

* **Dvanajst Slovencev-ujetnikov piše iz Rusije.** Dobili smo iz Rusije dopisnico sledeče vsebine: Priserne pozdrave vsem čitateljem in prijateljem Vasega cenjenega lista iz daljne Rusije od ujetih slovenskih fantov 87. in 26. polka: Josip Gregorič, Mala Nedelja; Alojzij Močnik, Ihova, Sv. Benedikt; M. Matjašič, Hlapenci; Franc Pivec, Sv. Jurij na Goriškem; Frane Gergovič, Vrhnika pri Ljubljani; Martin Vidovič, Zetale; Josip Svent, Velenje; Jurij Furek, Zlatolice; Mihael Golob, Dobrna pri Celju; Rudolf Cigula od Sv. Lovrenca v Slov. gor.; Lovrene Megla iz Polensaka.

* **Po 18 mescih prvč pisal.** Vrl mladenič, Mihael Radanovič, doma iz Kapel pri Brežicah, ki je odšel takoj po izbruhu vojske na severno bojišče, se je oglasil iz ruskega ujetništva. Domači niso dobili od njega od začetka vojske do sedaj nikakega poročila, vse povpraševanje je bilo zastoj. Tudi uradno je bil že proglašen za mrtvega. Pred kratkim pa je prišlo poročilo od njega, prvo po 18 mescih. Dal Bog, da vstane na tak način še marsikateri slovenski mladenič in mož od mrtvih!

* **Mrtvi se oglašajo.** Iz ruskega ujetništva je po 14mesečnem molčanju oglasil total Rusin 22-letni sin grobokopa in posestnika Alojzija Belca v St. Ilju v Slov. gor. Dopisnica, ki so jo dobili stariši pred kratkim, je bila pisana dne 18. nov. 1915 v kraju Kočent v Turkestanu v Azijski Rusiji. Veseje starišev in sester, da se sin, ki so ga imeli že za mrtvega, živi, je bilo izredno veliko. — Po enoletnem pogrešanju se je oglasil iz ruskega ujetništva domobranec Ivan Bernardi, doma v Maliji pri Portorosi v Istri. Pisal ni od meseca februarja 1915, ko je došlo zadnje pismo po aerofonu. Nahajal se je v Przemyslu. Veselje domačih je sedaj čez vse veliko. Iz Rajhenburga: Dne 4. februarja je prejela gospa Fani Presker pismo od svojega sina Albina, v katerem poroča, da se nahaja zdrav v ruskem ujetništvu. Pogrešal se je kar od začetka vojske, nad 18 mesecev. Nihče ni več pričakoval, da bi bil še med živimi. Je pač velika tolažba za mnoge, ki že dolgo v gegotovanosti pogrešajo svoje domače izginete bojovnike.

* **Pogrešajo se:** Poddesetnik Franc Sloka n., c. kr. črnovojniški baon štev. 152, 3. stotnija, 1. vod.

Kdor kaj ve o njem, naj blagohotno sporoči očetu: Jakabu Slokan, posestnik v Radomersčaku pri Ljutomeru. Govori se, da je baje padel na italijanskem bojišču. — Desetnik Rudolf Bepce, pešpolk št. 87, 4. maršstotnija, vojna pošta št. 201. Zadnje poročilo od njega je z dne 28. avgusta 1914 in od tistega časa ni nobenega glasu več. Obvestila naj se blagovoljno pošljejo na: Blaža Žirovnik, četovodja, 4. trdnjavski topničarski polk, 1. poljska stotnija, mornariška vojna pošta Pola. — Terezija Valušček, p. Lucinico (Primorsko). Pogreša se že od začetka vojne. Odgovor bratu Ivanu Skubin, poljska bolnišnica št. 1, vojna pošta št. 606 (Pörschach a. See.) — Kadet v rezervi Evald Ullrich od 4. poljskega baona, 87. pešpolka, vojna pošta št. 34, bil do konca julija v Tuzli v Bosni. Nato je prišel baon z nadporočnikom baronom Holtz na soško fronto. Od nočnega napada z dne 25. julija se Ullrich pogreša. O njegovi usodi ni nobenega glasu. Tovariše se prosi, da naj poročajo, če vedo o njegovi usodi. Stariši vojakov tega oddelka naj povprašajo pri svojih. Odgovor našemu rojaku Ivanu Ullrich, učitelj, Krems ob Donavi, Nižje-Avstrijsko. — Bajt Anton iz Smasti pri Kobaridu išče svojega brata. Naslov: B. A., St. Anna-Spital, Gnipl pri Solnogradu.

* **Kave primanjkuje.** Kakor izvemo iz zanesljivega vira, je nastalo v Avstriji veliko pomanjkanje kave. Cene se bodo dvignile za 1 do 2 K pri 1 kg.

* **Orjaškega soma,** težkega 48 kg in dolgega 2 metra, so potegnili dne 7. febr. iz Drave pri Ptuj. Riba je najbrže prišla iz Donave.

* **Maribor.** Kadet Henrik Tribnik od težke havbie-baterije je dobil za svojo hrabrost pred sovražnikom srebrno kolajno II. vrste. Odlikovane, kateri je mariborsko gimnazijo leta 1914 z odliko dovršil, je od 15. avgusta 1915 neoprenehoma na jugo-zapadnem bojišču.

* **St. Jakob v Slov. gor.** Naš župan g. Matija Peklar je daroval za mariborsko Dijaško kuhinjo 10 K in za uboge vojake 10 K.

* **Jarenina.** Občini Polička vas in Jarenina dobila tudi večje število ruskih vojnih ujetnikov za poljedelske delavce. Na Poličko vas jih pride 40 in v Jarenino 50 mož.

* **Sv. Jurij v Slov. gor.** Karol Wella, sin veleposestnika in okrajnega načelnika v Žitenh, piše svoji materi za god, da je še zdrav, čeravno je že 5 mesecev na fronti.

* **Kumen pri M. D. v Pušavi.** Dne 2. februarja je tukaj umrl vrl narodnjak, veleposestnik Jože Korman st. p. d. Pergauer, star 76 let. Rajni je bil zvest naš pristaš, ki se je vedno z veseljem udeleževal vseh volitev in narodnih prireditev. Bil je tudi ljubeznjiv sosed in velik dobrotnik revežev. Cela okolica ga je spoštovala kot svojega očeta. Sovražnika menda sploh ni poznal. Pogreb je bil soboto dopoldne ob 10. uri. Svetila blagumu in zavednemu slovenskemu možu večna luč!

* **Kapela.** Bralno društvo je imelo dne 30. jan. občni zbor. Da poročilo o društvenem delovanju lanskega leta ni bilo ugodno, so zakriville časovne razmere. Nekateri odborniki in člani na bojišču, okoli društvene sobe je bilo nastanjeno vojaštvo, shodi so prepovedani, za gledališke igre ni primernega prostora. Denarnega prometa je bilo 270 K. Knjižnici je prirastlo 110 števk, tako da ima sedaj 825 knjig, in precej tudi hrvaških. Prebranih je bilo 300 knjig razven časnikov. V odbor so bili izvoljeni: L. Divjak, sedaj v ruskem ujetništvu, kot predsednik; J. Lončarič, podpredsednik; K. Pertl, tajnik; M. Meško, blagajnik; M. Knez, knjižničar. Upamo, da po teh viharjih časih nastopijo boljši tudi za društvo.

* **Veržej.** Dne 5. svečana je po kratki bolezni umrla tukaj splošno znana in čislana tržanka, rojstničkarka in trgovka Julika Seršen. Pokojnica je bila trikrat omožena: prvič s Klemenčičem, drugič z Rožmanom in tretjič z Alojzijem Seršen. Po svoji izvežbanosti v trgovskem in gostilniškem obrtu ter vzorni skrbnosti si je s svojimi moči pridobila lepoto in metje. Veliko je darovala za cerkvene potrebe in za samostan v Veržej, do revežev in bolnikov je bila radodarna in usmiljena. Bog ji bodi plačnik! Njen soprog Alojzij Seršen je vojni ujetnik v azijski Rusiji, njen edini sin Anton Klemenčič je pa na vojni v Srbiji. Pogreba se je udeležila množica občinstva in tudi č. gg. duhovniki in kleriki salezijanci. V slovo ji je govoril ob grobu domači č. g. župnik. Naj počiva v miru!

* **Sv. Tomaž pri Ormožu.** Gospod J. N. Kegl, trgovec pri Sv. Tomažu pri Ormožu, prodaja od sedaj zanaprej v svoji trgovini „Slovenskega Gospod.“ in „Stražo.“

* **Ziče.** Z italijanskega bojišča ob Soči se nam piše dne 25. jan.: Danes je bil odlikovan naš priljubljeni tovariš Janko Grosek, četovodja, rodom iz Zič pri Konjicah, za hrabro obnašanje pred sovražnikom z bronasto hrabrostno svetinjo. Upamo, da dobi kmalu tudi srebrno. Polentarija držimo še vedno tam, koder je bil spopadka. Pozdrav vsem slovenskim Stajercem! Bogomil Čuhvalec.

* **Dobrna pri Celju.** Naša kmetijska podružnica ima v nedeljo, dne 20. svečana, popoldne ob 3. uri, v hotelu „Unica“ svoj občni zbor. Govorita gg.

Jelovšek in Gorican. Pridite in pristopite v obilnem številu.

* **Teharje pri Celju.** V štev. 4 „Slovenskega Gospodarja“ z dne 27. jan. t. l. smo poročali, da je bilo posestnici Peternel v Lipi ukradenih 35 kokoši in 10 meterskih stotov sena ter da je tatvine osumljen Franc Koštomaj, doma iz teharske župnije. Pripomnimo, da z imevano tatvino ni v nobeni zvezi Franc Koštomaj, posestnik v Lipi, občina Teharje.

* **Celje.** Vsled bolezni, oziroma vsled ran, zadobljenih na bojišču, so umrle v tukajšnjih vojaških bolnišnicah sledeče vojaške osebe: Pešec Ljudovik Spindelhofer in pešec 87. pp. Jurij Sirc. Pokopana sta bila na tukajšnjem mestnem pokopališču.

* **Vransko.** Katoliško izobraževalno društvo ima svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 13. febr., popoldne po večernicah, v bralni sobi. K obilni udeležbi vabi odbor.

* **Gomilsko.** Za hrabro čine pred sovražnikom je bil odlikovan četovodja 27. pešpolka Ivan Muhovic, oženjeni mlinar v Grajski vasi, s srebrno svetinjo I. vrste. Muhovic piše o tem svoji teti -n dostavlja: „Tudi mi Slovenci, porazdeljeni med Nemce, stojimo vsak trdno na svojih mestih.“

* **Rajhenburg.** Dne 11. febr. je praznik prikazovanja brezmadežne Device Marije. Ta dan se obhaja spomin onega dneva, ko se je v Lurdu prvič prikazala Bernardki Marija. Ker je nova cerkev v Rajhenburgu posvečena Lurški Mariji, se bo od slej naprej vsako leto slovesno obhajala v Rajhenburgu „Lurška nedelja.“ Letos pade ta slovesnost na 6. nedeljo po sv. Treh Kraljih, t. j. na dan 13. febr. Verniki od blizu in daleč, zatecite se ta dan zopet k Lurški Devici v Rajhenburgu in jo zaprosite pomoči v teh stiskepolnih časih!

* **Dol pri Hrastrniku.** Iz dolske župnije se vojskuje mnogo mož in mladeničev za domovino. Naše katoliško izobraževalno društvo pogreša že 11 članov-vojakov, kateri so pa dozidaj še vsi živi in zdravi. Bog daj še vnaprej vsem članom društva srečo, da se zdravi vrnejo.

Zemljevid Albanije.

Na karti Albanije, ki jo tukaj podajemo našim bralcem, bodo ti lahko zasledovali dogodke, ki so se dogodili in se bodo v bližnji bodočnosti zgodili na tem važnem delu svetovnega bojišča. Na severu je ob jezeru istega imena mesto Skander (Skutari), kjer je prej gospodoval črnogorski kralj Nikita, kojega kra-

jestvo meji na Albanijo. Sedaj smo Avstrijci gospodarji v Skadru. Proti jugu od Skadra so ti kraji v naši oblasti: Sv. Ivan Meduanski (S. Giovanni di Medua) in Lješ (Alessio) in še bolj proti jugu Kruja. Naše čete so že tudi prekorale reko Ismij (Izmi) in se bližajo obmorskemu mestu Drač (Durazzo). Vzdno globlje v osrednjo Albanijo in proti morju tudi prodirajo Bolgari, ki po nekaterih poročilih že imajo v

svoji oblasti mesti Elbassan in Berat. Na desni zapazijo bralci debelo zarisan črta, ki pomeni mejo med Albanijo in Macedonijo, ki je po drugi balkanski vojni leta 1913 prišla v srbske roke, pa so si jo v tej vojski izvojevali Bolgari. Na jugu meji Albanija na Grško. Ob Jadranskem morju (Adriatisches Meer) leži južno od Drača glavno oporišče Lahov v Albaniji, mesto Valona ob morskem zalivu z istim imenom. V tem zalivu leži otok Sazena, odkoder so, kakor vidijo bralci iz poročila o napadu naših letalcev na Valono, Italijani brezuspešno streljali na naša letala. Nasproti Valoni je italijanska obala, od albanskega ozemlja ločena po takozvani Otrantski morski ožini. Zračno razdalje med albanskim ozemljem in najbližjo točko italijanskega ozemlja znaša nekoli 100 km.

Zadnja poročila došla v četrtek, 10. februarja.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 9. februarja.

Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Črnogorsko-albansko bojišče.

Prednje čete v Albaniji se borečih c. i. kr. vojnih sil so prekorale reko Ismij in so zasedle kraj Preza in višine severozahodno od tega kraja. Sovražnik, ki sestoji iz ostankov srbske armade, italijanskih oddelkov in plačanih pristavcev Esad-paše, se ni spustil v boj in se je umaknil proti jugu in jugozahodu. Le pri zavzetju kralja Valiaša (8 km severozahodno od Tirane) je prišlo do kratkega boja, v katerem je bil sovražnik premagan.

Naš letalec so v zadnjem času opetovano in uspešno obmetavali z bombami taborišče čet pri Draču in v pristanišču zadržane italijanske parnike.

V Črnigori je položaj nespremenjen miren. Razoroženje je končano.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Hoffer, podmaršal.

Boji v Adriji.

Iz Pariza se dne 9. febr. uradno poroča:

Na večer dne 8. febr. so trčili skupaj dve angleški križarki in francoski torpedni čoln, ki so krili odvoz srbske armade, v Adriji s štirimi sovražnimi (avstrijskimi) torpednimi rušilci. Torpedni rušilci, katere se je takoj obstreljevalo, so zbežali v Kotor. Drugo jutro ste bili omenjeni križarki pred Dračem znova po sovražnem podmorskem čolnu napadeni. Podmorski čoln je skušal angleško križarko potopiti. Torpedni naboj pa je zgrešil svoj cilj in podmorski čoln, ker je bil zasledovan, ni mogel več napada obnoviti.

* **Cenjenim naročnikom!** Kdor se ni plačal „Slovenskega Gospodarja“ do konca leta 1915, naj to storit takoj, ker prihodnje tedne bomo list vsakemu ustavili, kdor ga ne plača naprej. Papirja je namreč malo in je tudi grozno drag, zato pa tudi list moremo pošiljati le takim naročnikom, ki ga plačajo naprej. Še enkrat uljudno prosimo, da cenjeni naročniki pri pošiljanju denarja napišejo na položnico ali na nakaznico, ali so stari ali novi naročniki in naj zraven pristavi tisto številko, ki jo najdejo na ovitku. Potem ne bo pomot. Ako se je kje pri pošiljanju lista kaka pomota, naj se nam to takoj naznani po dopisnici, da se pomota zdaj odpravi.

Listnica uredništva.

Raztez: Obrnite se na okrajno glavarstvo. Župani pač nikakor nimajo pravice, da bi peklicali črnovojnike iz vojaške službe. Vse hudovalje nad župani je čisto zaman. Če prinesemo Vaš poziv, nas zaplenijo. — Župan iz Slov. gorice: Postopanje dotičnega m'adege narednika pri naboru 1. febr. smo opisali, a smo bili zaplenjeni. — Pesnikom s fronte: Žal, da pesni ne moremo pehobčevati, ker nam manjka prostora. — Sv. Jurij ob juž. žel: Sejmi se bodo zopet otvorili ko se oblast prepriča, da ni več alinorke v kraju. Sicer pa se lahko občine v tej zadevi s posebno prošnjo obrnejo na okrajno glavarstvo.

„Cvetje iz vrtov sv. Frančiška“. Ta mesečnik kot glasilo III. reda sv. Frančiška izhaja sedaj v Kamniku in sicer tako redno kakor poprej v Gorici. Celoletna naročnina znaša 2 K.